

[Johan Nielsen.]

krabbe, når det er havblik. Men hvad skal man så gøre i brådsøs brand? Sende helikopteren af sted og på god gammel westernmaner lassoe trawleren? Jeg ved det ikke. Derfor tillader jeg mig at føje dette spørgsmål til:

„Hvilke konsekvenser vil det få for fremtidig fiskeriinspektion, at inspektionsskibe i givet fald ikke må skyde med skarpt?“

Forsvarsministeren (*Poul Hansen*): Jeg tror, det vil være hensigtsmæssigt — også på grund af den omtale, der er givet i pressen af sagen — at indlede med en kort redegørelse for konklusionen af den betænkning, der blev afgivet for ca. 14 dage siden af den internationale kommission.

Kommissionen blev som bekendt nedsat efter aftale mellem den britiske og danske regering med den opgave at søge at fastslå hændelsesforløbet i „Red Crusader“-sagen, og de to regeringer forpligtede sig samtidig til at acceptere kommissionens afgørelser som endelige. Jeg vil gerne her understrege, at det således ikke drejede sig om en domstol, men om en undersøgelseskommission, og det, der er indeholdt i kommissionens betænkning, er derfor ikke en egentlig dom, men en redegørelse for, hvad kommissionen mener er fastslået om hændelsesforløbet ved episoden.

Det er af kommissionen fastslået, at „Red Crusader“ havde været inden for fiskerigrænsen med sit grej i vandet. Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at efter § 6 i lagtingsloven af 28. april 1959 om fiskeri inden for fiskerigrænsen skal fiskerfartøjer, som befinder sig i et område, hvor de ikke har ret til at fiske, have alle fiskeredskaber stuvet til side på deres naturlige plads om bord. Det blev også fastslået, at trawleren var blevet lovligt arresteret og havde indvilget i at følge med til retten i Thorshavn med en officer og en orlogsgast fra „Niels Ebbesen“ om bord som trawlerhold. Det blev endvidere fastslået, at trawler-skipperen havde låst officeren inde og haft til hensigt at tage holdet med til Aberdeen.

Da „Niels Ebbesen“ derfor igen måtte forfølge trawleren — og jeg vil her gerne indskyde, at „Niels Ebbesen“ kunne løbe

trawleren op — affyrede den på nogen afstand to skarpe varselsskud, først ét agten for og derpå et foran for trawleren for at få den til at stoppe. Da dette ikke lykkedes, forsøgte fregatten at få trawleren til at stoppe ved på kortere afstand at signalere og råbe til den. Da disse henstillinger stadig ikke gav resultat, afgav fregatten skud mod trawlerens radarantenne, mod dens mast og til sidst mod dens stævn.

Det er denne beskydning, som kommissionen har fundet for voldsom, idet det er kommissionens opfattelse, at varselsskudene burde have været løse skud, og at der burde være prøvet andre metoder til at få trawleren standset.

Kommissionen har ikke udtalt, at der aldrig må skydes med skarpt, men den har sagt, at der i dette særlige tilfælde burde være forsøgt med andre midler først.

Til den sidste del af det ærede medlems spørgsmål kan jeg derfor svare, at det ikke for nærværende er regeringens hensigt at ændre på de gældende instrukser for fiskeriinspektionen på dette punkt.

Med hensyn til den første del af spørgsmålet, om jeg anser sagen mod „Red Crusader“ for at være afsluttet, efter at undersøgelseskommissionen i Haag har afgivet sin kendelse, kan jeg svare, at undersøgelseskommissionens betænkning er tilstillet anklagemyndigheden til inddragelse i den verserende danske retssag imod skipper Wood.

Til slut kan jeg oplyse, at søværnet jo snart, formentlig inden for et års tid, får de første af fire nye fiskeriinspektionsskibe med helikoptere, som det høje ting bevilgede for et par år siden, og jeg kan godt love det ærede medlem, at så snart et af disse skibe er klar til denne tjeneste, vil det blive sendt op for at varetage fiskeriinspektionen ved Færøerne.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring i aktieselskabsloven.